

Advokaten 4 2021

Advokatens ytringer - nyere kendelser

Publiceret: 19. november 2021

Mette Green van de Ven, direktør for Advokatnævnets sekretariat

Advokatnævnet modtager løbende klager over, at en advokat – typisk modpartens – er fremkommet med uacceptable ytringer. I en række nyere nævnskendelser vedrørende advokaters ytringer lægger nævnet i overensstemmelse med tidligere praksis vægt på blandt andet, om advokaten har videreformidlet sin klients synspunkter, og om ytringen med en vis rimelighed kan siges at understøtte klientens påstand.

Ifølge De Advokatetiske Regler pkt. 17 må en advokat ikke gå videre end berettigede hensyn til varetagelsen af klientens interesser tilsiger, ligesom en advokat ikke må søge klientens interesser fremmet på utilbørlig måde. Ifølge pkt. 18.1 skal en advokat endvidere udføre sit hverv med respekt for retten og andre myndigheder.

I forhold til vurderingen af, om en ytring er uberettiget, kan det udledes af nævnets praksis, at der ikke overraskende lægges vægt på den konkrete ytring og den sammenhæng, som den er fremkommet i. Nævnet lægger herunder vægt på, om advokaten har videreformidlet sin klients synspunkter, og om ytringen med en vis rimelighed kan siges at understøtte klientens påstand. Nævnet lægger yderligere vægt på, hvem ytringen er fremsat overfor, blandt andet om det er over for en bredere kreds af personer.

Som det er beskrevet på nævnets hjemmeside opfordres potentielle klagere, der vil klage over modpartens advokat, til at være opmærksomme på, at en advokat skal varetage sin egen klients interesse, hvilket ofte ikke er sammenfaldende med modpartens. Inden der indgives en klage, skal man derfor holde sig for øje, at modpartens advokat som udgangspunkt alene skal varetage sin klients interesser. Selvom man alene skal varetage sin klients interesser, bør man samtidig have fokus på, at man ikke medvirker til at forstærke konfliktniveauet unødigt i de sager, hvor parterne ofte er stærkt følelsesmæssigt involveret, for eksempel konfliktfyldte samværs- og bodelingssager.

Advokatnævnet møder til tider en påstand om, at en sanktion for en given ytring strider imod advokaters ytringsfrihed. I den forbindelse kan U 2018.1160 H fremhæves, hvor Højesteret udtalte blandt andet:

“[...] Bestemmelsen i retsplejelovens § 126 om iagttagelse af god advokatskik indebærer en begrænsning af advokaters ytringsfrihed, men som fastslået i Højesterets dom af 28. november 2011 (UfR 2012.616) må denne begrænsning generelt anses for nødvendig i et demokratisk samfund for at beskytte andres rettigheder, ligesom begrænsningen generelt står i rimeligt forhold til formålet. Det må dog vurderes i det enkelte tilfælde, om det indgreb i advokatens ytringsfrihed, som følger af reglerne om god advokatskik, herunder sanktionen, står i rimeligt forhold til formålet med begrænsningen, dvs. om indgrebet er proportionalt.”

Forsvarsadvokat: Er dommen skrevet på forhånd?

Advokatnævnet har i 2021 afsagt blandt andet følgende tre kendelser om ytringer.

I Advokatnævnets kendelse i sags-nr. 2020-3699 af 26. marts 2021 havde en forsvarsadvokat umiddelbart efter domsafsigelsen i en straffesag spurgt dommeren, om dommen var skrevet på forhånd. Det fremgår af sagen, at retten forud for hovedforhandlingen havde udarbejdet et domskoncept indeholdende blandt andet

tiltalen, påstandene og personlige oplysninger, hvilket var sædvanligt. Konceptet blev suppleret med de afgivne forklaringer under hovedforhandlingen.

Efter cirka en times votering med domsmændene læste dommeren doms konklusionen op fra domskonceptet. Da dommeren herefter spurgte forsvarsadvokaten, om dommen skulle ankes til landsretten, besvarede denne ikke spørgsmålet, men spurgte, om dommen var skrevet på forhånd. Dommeren afviste dette, og forsvarsadvokaten fremkom ikke med en beklagelse af sin udtalelse.

Advokatnævnet fandt, at advokaten med sin ytring var gået videre end berettiget til varetagelsen af sin klients interesser, idet advokaten ikke havde udvist den fornødne respekt over for retten. Nævnet lagde vægt på, at forsvarsadvokatens ytring, som fremkom efter dommens afsigelse, alene kunne tjene det formål at så tvivl om domsmandsrettens hæderlighed.

Ytringer under en retssag

I sagsnr. 2020-4095 var der klaget over en advokats ytringer i forbindelse med hovedforhandling i en retssag. Der var i retssagen blandt andet spørgsmål om, hvorvidt modparten havde udnyttet en betroet position til at tilegne sig selv betydelige midler, og byretten fandt, at modparten havde handlet ansvarspådragende. Sagen blev i landsretten forligt med modpartens betaling af et større beløb.

Under sin procedure for byretten havde advokaten blandt andet udtalt, at sagen mod modparten var den værste retssag af den karakter, han havde oplevet i sin karriere, og han drog paralleller til en svindeldømt i en sag kendt fra pressen. Advokaten gentog dette under sin procedure, da sagen blev behandlet i landsretten.

Advokatnævnet bemærkede i kendelse af 29. marts 2021 indledningsvis, at der må tillægges en advokat ganske vide grænser for under en retssag at fremkomme med ytringer om advokatens og klientens opfattelse af sagens faktiske og retlige

omstændigheder, hvis disse ytringer med rimelighed kan siges at understøtte klientens påstande og anbringender i sagen. Advokatnævnet fandt konkret, at advokaten ved sine ytringer ikke var gået videre, end en berettiget varetagelse af klientens interesser tilsagde. Nævnet lagde i den forbindelse særligt vægt på, at ytringerne fremkom under proceduren som led i advokatens varetagelse af sin klients interesser, og at udsagnet – uanset den i ytringen indeholdte beskyldning – med rimelighed kunne siges at understøtte advokatens påstand om ansvarspådragende adfærd og anbringenderne til støtte herfor, ligesom der var tale om forhold, som modpartens advokat havde mulighed for at bestride og imødegå.

Advokaten kaldte sin klient for “fjols”

I sagsnr. 2021-1623 havde klager indgivet en klage over en advokat, der havde repræsenteret ham i en sag om anbringelse af hans børn m.v.

Der var blandt andet klaget over, at advokaten havde kaldt klager for et “fjols” under et møde på advokatens kontor.

Advokaten oplyste over for nævnet, at det var korrekt, at han noget bramfrit havde kaldt klager for et “fjols” under et møde, idet klager havde handlet på en måde, der ikke gavnede sagen. Da advokaten så, at klager tog dette ilde op, undskyldte han straks, og han opfattede det sådan, at klager modtog undskyldningen, idet klager ikke efterfølgende under sagens behandling gav udtryk for at føle sig dårligt behandlet eller forurettet.

Advokatnævnet frifandt ved kendelse af 27. august 2021 advokaten, idet nævnet fandt, at han under de konkrete omstændigheder ikke havde tilsidesat god advokatskik uanset, at ordet “fjols” kan forekomme stødende. Nævnet lagde i den forbindelse vægt på advokatens oplysninger om den sammenhæng, hvori ordet var blevet anvendt.

I forhold til tidligere artikler om ytringer kan henvises til [Advokaten](#) [2/2014](#) og [5/2017](#).